

Dziennik Urzędowy C 326

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

20 grudnia 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	<u>Spis treści</u>	<u>Strona</u>
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	REZOLUCJE	
	Rada	
2008/C 326/01	Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie ustanowienia sieci współpracy legislacyjnej ministerstw sprawiedliwości państw członkowskich Unii Europejskiej	1
	II <i>Informacje</i>	
	POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNE	
	Rada	
2008/C 326/02	Zmiany porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami	3
	INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2008/C 326/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5345 — Terex Corporation/Fantuzzi Group) ⁽¹⁾	4
2008/C 326/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5383 — Salzgitter/Norddeutsche Affinerie) ⁽¹⁾	4

PL

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2008/C 326/05	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5369 — Sodexo/Zehnacker) ⁽¹⁾	5
2008/C 326/06	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5400 — LCR/EXEL/Argent) ⁽¹⁾	5
2008/C 326/07	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5397 — Veolia Transport/SNCM) ⁽¹⁾	6
2008/C 326/08	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5093 — DP World/Conti 7/Rickmers/ DP World Breakbulk/JV) ⁽¹⁾	6

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2008/C 326/09	Plan działania UE w zakresie narkotyków na lata 2009–2012	7
---------------	---	---

Komisja

2008/C 326/10	Kursy walutowe euro	26
---------------	---------------------------	----

Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

2008/C 326/11	Roczne sprawozdanie za 2007 rok	27
2008/C 326/12	Przepisy wykonawcze	28

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie ustanowienia sieci współpracy legislacyjnej ministerstw sprawiedliwości państw członkowskich Unii Europejskiej

(2008/C 326/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

mając na uwadze, co następuje:

- 1) Znajomość ustawodawstwa innych państw członkowskich, a nawet pewnych państw trzecich, stanowi niezbędne narzędzie ministerstw sprawiedliwości państw członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności przy opracowywaniu ustawodawstwa i transpozycji przepisów prawa Unii Europejskiej zasadniczo wchodzących w zakres ich kompetencji, w tym w szczególności prawa cywilnego i karnego, przy założeniu że kompetencje ministerstw sprawiedliwości poszczególnych państw członkowskich różnią się.
- 2) Uzyskanie informacji może okazać się zależne od wielu okoliczności i skomplikowane.
- 3) Ministerstwa sprawiedliwości państw członkowskich dysponują bardzo dokładnymi informacjami na temat ustawodawstwa wewnętrznego danego państwa, jego wykładni w orzecznictwie oraz wprowadzanych najistotniejszych reform.
- 4) Aby ministerstwa sprawiedliwości mogły mieć rzeczywisty dostęp do informacji na temat ustawodawstwa krajowego innych państw członkowskich, należy utworzyć sieć współpracy legislacyjnej.
- 5) Ponadto Unia Europejska przyjęła za cel zapewnienie swoim obywatelom przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Utworzenie takiej przestrzeni stanie się łatwiejsze dzięki lepszej wzajemnej znajomości systemów sądowych i prawnych państw członkowskich oraz ich ustawodawstwa, a także dzięki wzajemnemu informowaniu się o planowanych reformach w dziedzinie prawa.
- 6) Utworzenie „sieci współpracy legislacyjnej ministerstw sprawiedliwości państw członkowskich Unii Europejskiej” pomogłoby w osiągnięciu tego celu oraz w propagowaniu lepszego zrozumienia ustawodawstw pozostałych państw członkowskich, co z kolei stanowiłoby jeden ze sposobów wzmocnienia wzajemnego zaufania i sprzyjania stosowaniu zasady wzajemnego uznawania. Umożliwiłoby również prowadzenie przez ministerstwa sprawiedliwości wspólnych analiz z

zakresu prawa porównawczego dotyczących bieżących kwestii legislacyjnych lub prawnych.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ REZOLUCJĘ:

- 1) Państwa członkowskie powinny stopniowo utworzyć „sieć współpracy legislacyjnej ministerstw sprawiedliwości państw członkowskich Unii Europejskiej”, zwaną dalej „siecią”. Udział w sieci byłby dobrowolny.
- 2) 1) Celem sieci powinno być zwiększanie dostępu do informacji posiadanych przez ministerstwa sprawiedliwości państw członkowskich Unii Europejskiej na temat obowiązującego ustawodawstwa, systemów sądowych i prawnych oraz planowanych najistotniejszych reform w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości. W szczególności utworzenie sieci powinno umożliwić:
 - a) przekazywanie członkom sieci, na ich wniosek, spójnych i aktualnych informacji z zakresu ustawodawstwa lub orzecznictwa dotyczącego wybranych zagadnień;
 - b) udostępnianie wyników analiz z zakresu prawa porównawczego prowadzonych przez ministerstwa sprawiedliwości poszczególnych państw lub w ich imieniu w dziedzinach prawa zasadniczo podlegających kompetencjom tych ministerstw, w tym w ramach reform prowadzonych przez państwa członkowskie lub transpozycji prawa Unii Europejskiej;
 - c) uzyskanie informacji na temat planowanych najistotniejszych reform w dziedzinie prawa, z zachowaniem poufności, do której zobowiązane są stosowne organy państw członkowskich.
- 2) Nie należy wprowadzać obowiązku zapewnienia tłumaczenia dostarczanych dokumentów.
- 3) Sieć powinien wspomagać administrator, który będzie odpowiedzialny za działanie sieci pod względem administracyjnym i technicznym. Do czasu wyznaczenia takiego administratora, w okresie początkowym za działanie sieci pod względem administracyjnym i technicznym odpowiedzialne będzie jedno z państw członkowskich.

- 4) Każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć korespondenta, najlepiej w Ministerstwie Sprawiedliwości. Każde państwo członkowskie może jednakże wyznaczyć ograniczoną liczbę innych korespondentów, jeśli zostanie to uznane za niezbędne ze względu na istnienie odrębnych systemów prawnych lub podział kompetencji wewnątrz kraju.
- 5) Każde państwo członkowskie powinno przekazać administratorowi sieci:
- a) nazwisko, imię i stanowisko korespondenta(-ów);
 - b) języki, którymi posługuje się każdy z korespondentów oraz
 - c) dane umożliwiające kontakt z korespondentem(-ami), w tym dokładne numery (telefonu), adresy (specjalny adres poczty elektronicznej) itd.
- Każde państwo członkowskie powinno informować administratora sieci o wszelkich zmianach danych swojego(-ich) korespondenta(-ów), zgodnie z przepisami niniejszego ustępu.
- 6) Korespondent powinien wysłać wniosek, najlepiej drogą elektroniczną, do stosownego(-ych) korespondenta(-ów) innego(-ych) państw członkowskich. Korespondent powinien również przesłać kopię wniosku administratorowi sieci.
- 7) Korespondent powinien czuwać nad tym, by przekazany wniosek
- należał do kompetencji Ministerstwa Sprawiedliwości lub dotyczył kwestii, które zasadniczo należą do kompetencji Ministerstwa Sprawiedliwości, takich jak prawo cywilne i karne,
 - precyzyjnie sformułowany,
 - nie pociągał za sobą nadmiernego obciążenia pracą dla innych korespondentów lub służb podlegających ministerstwu sprawiedliwości tworzącym sieć.
- 8) Korespondenci, którym przekazano taki wniosek, powinni dołożyć wszelkich starań, by odpowiedź została udzielona w rozsądnym terminie, bez obowiązku przedstawiania tłumaczenia dostarczanych dokumentów, takich jak teksty ustawodawcze, przepisy lub ich projekty, sprawozdania i analizy.

Jeżeli korespondent, któremu przesłano wniosek, nie jest w stanie udzielić odpowiedzi, powinien przekazać wniosek właściwemu organowi, który będzie mógł udzielić takiej

odpowiedzi i poinformować o tym korespondenta, który wystąpił z wnioskiem.

W przypadku gdy korespondent nie ma możliwości odpowiedzieć na wniosek lub szybko określić właściwe organy w tym zakresie, powinien on poinformować o tym korespondenta, który wystąpił z wnioskiem.

- 9) Odpowiedzi przekazane przez korespondenta byłyby udostępniane wszystkim członkom sieci, o ile wyraziłby na to zgodę korespondent, który udzielił odpowiedzi.
- 10) Aby ułatwić praktyczne działanie sieci, każde państwo członkowskie powinno zadbać o to, by jego korespondent(-ci) w odpowiednim stopniu znał(-li) język Unii Europejskiej inny niż jego(-ich) język ojczysty, mając na uwadze konieczność porozumiewania się z korespondentami w innych państwach członkowskich.
- 11) Spotkania korespondentów powinny być zwoływane w określonym celu. W spotkaniach takich mogłyby uczestniczyć inne zainteresowane osoby w celu przeanalizowania wybranych zagadnień z punktu widzenia prawa porównawczego, co służyłoby umocnieniu sieci i sprzyjało wymianie poglądów i doświadczeń wśród członków.
- 12) Aby ułatwić kontakty, sieć i jej korespondenci powinni korzystać z najodpowiedniejszych możliwości, jakie zapewniają nowoczesne technologie komunikacyjne i informacyjne, w szczególności zgodnie z aktualnym rozwojem europejskiego e-prawa.
- 13) W razie potrzeby sieci należy nadać odpowiednią formę prawną.
- 14) Sieć powinna opracować wewnętrzne wytyczne dotyczące praktycznych zasad działania, także kwestii językowych.
- 15) Do udziału w sieci można by zaprosić Komisję Europejską.
- 16) Rada dokona przeglądu stosowania niniejszej rezolucji nie później niż trzy lata po jej przyjęciu. Przegląd taki powinien dotyczyć między innymi następujących kwestii:
- a) procesu rozwoju, zasad administracyjnych, osiągnięć i praktycznego funkcjonowania sieci;
 - b) sytuacji finansowej sieci;
 - c) możliwości udostępnienia państwom trzecim i misjom EPBiO informacji, które są już dostępne w ramach sieci.

W zależności od wyników takiego przeglądu, w razie potrzeby, należy podjąć odpowiednie środki, by jeszcze bardziej poprawić sytuację.

II

(Informacje)

POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNE

RADA

Zmiany porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami

(2008/C 326/02)

PARLAMENT EUROPEJSKI, RADA UNII EUROPEJSKIEJ I KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ostatnie zmiany cen żywności i surowców wzbudziły niepokój zwłaszcza ze względu na ich wpływ na kraje rozwijające się. Komisja zaproponowała stworzenie nowego instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się ⁽¹⁾, a obydwie organy władzy budżetowej zgodziły się, podczas posiedzenia pojednawczego w dniu 21 listopada 2008 r., na sfinansowanie części tego instrumentu z rezerwy na pomoc nadzwyczajną.
- (2) Ponieważ kwota pozostała z rezerwy na pomoc nadzwyczajną na rok 2008 nie wystarczy do pokrycia potrzeb wynikających z instrumentu żywnościowego, niezbędne jest jej zwiększenie, aby mogła przyczynić się do jego finansowania.
- (3) W odpowiedzi na tę wyjątkową sytuację rezerwa na pomoc nadzwyczajną powinna zostać zwiększona do 479,218 mln EUR w cenach bieżących, jedynie i w drodze wyjątku w roku 2008.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić punkt 25 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami,

uzgadniając, co następuje:

W punkcie 25 akapit pierwszy dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Kwota ta zostanie wyjątkowo zwiększona do 479,218 mln EUR w cenach bieżących w roku 2008.”

Sporządzono w Strasburgu, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
Hans-Gert POETTERING

W imieniu Rady
Przewodniczący
Eric WOERTH

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Dalia GRYBAUSKAITE

⁽¹⁾ COM(2008)0450 — 2008/0149/COD.

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5345 — Terex Corporation/Fantuzzi Group)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 326/03)

W dniu 19 listopada 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5345. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5383 — Salzgitter/Norddeutsche Affinerie)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 326/04)

W dniu 15 grudnia 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5383. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5369 — Sodexo/Zehnacker)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 326/05)

W dniu 4 grudnia 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5369. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5400 — LCR/EXEL/Argent)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 326/06)

W dniu 16 grudnia 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5400. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5397 — Veolia Transport/SNCM)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 326/07)

W dniu 4 grudnia 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku francuski i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5397. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5093 — DP World/Conti 7/Rickmers/DP World Breakbulk/JV)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 326/08)

W dniu 18 listopada 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5093. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Plan działania UE w zakresie narkotyków na lata 2009–2012

(2008/C 326/09)

Wprowadzenie

Kwestia narkotyków jest poważnym problemem dla obywateli Europy oraz stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia społeczeństwa europejskiego.

W grudniu 2004 r. Rada Europejska jednogłośnie potwierdziła strategię antynarkotykową UE na lata 2009–2012 ⁽¹⁾, której celem jest osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony, dobrobytu i spójności społecznej przez zapobieganie zażywaniu narkotyków i ograniczenie ich zażywania.

Samo przyjęcie strategii stanowiło jasny sygnał, że polityczne zainteresowanie problemem narkotyków na terenie UE przewyższa różnice w podejściu do tego problemu, istniejące w poszczególnych państwach członkowskich. Strategia ta, wprowadzana dwoma kolejnymi planami działania UE w zakresie narkotyków, potwierdziła, że wszystkie państwa członkowskie są zgodne co do tych samych podstawowych zasad: powinno istnieć zrównoważone podejście w kwestii ograniczania podaży narkotyków i popytu na nie, które będzie się opierało przede wszystkim na podstawowych zasadach prawa UE oraz pod każdym względem przestrzegało fundamentalnych wartości Unii Europejskiej, którymi są szacunek dla godności ludzkiej, wolności, demokracji, równości, solidarności, zasad państwa prawnego i praw człowieka. Sama strategia oraz jej plany działania mają na celu ochronę i poprawę dobrobytu społeczeństwa i jednostki, ochronę zdrowia publicznego oraz zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony ogółowi społeczeństwa. Powinny im towarzyszyć działania horyzontalne, w których polityka walki z narkotykami opiera się na miarodajnych danych dotyczących charakteru i rozmiarów problemu, w coraz większym stopniu na koordynacji transgranicznej oraz na współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi. Strategia i jej plany działania opierają się również na odpowiednich konwencjach ONZ, które są głównymi instrumentami prawnymi służącymi rozwiązywaniu światowego problemu narkotyków.

Strategia antynarkotykowa stanowi również ramy dla dwóch kolejnych czteroletnich planów działania. W pierwszym **planie działania (na lata 2005–2008)** ⁽²⁾ określono ponad 80 działań mających pomóc w koordynowaniu głównych obszarów interwencji państwa w zakresie nielegalnych narkotyków, obejmujących zdrowie publiczne, egzekwowanie prawa, cła, wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych oraz stosunki zewnętrzne. Wdrażanie działań leży często w gestii państw członkowskich, ale Komisja odgrywa ważną rolę w ułatwianiu prac i przy ocenie postępów, a ponadto monitoruje wykonywanie prawodawstwa antynarkotykowego, np. decyzji Rady 2004/757/WSiSW w sprawie nielegalnego handlu narkotykami, na temat której przedstawi sprawozdanie w połowie 2009 r. Kierując się ponadto doświadczeniami czterech ubiegłych lat, Komisja proponuje obecnie, aby Rada zatwierdziła przyjęcie drugiego planu działania (na lata 2009–2012).

Co udało się osiągnąć dzięki bieżącemu planowi działania w zakresie narkotyków?

W obecnym planie jako jego ostateczny cel określono:

„... znaczne zmniejszenie powszechności zażywania narkotyków przez ludność oraz zmniejszenie społecznych i zdrowotnych skutków zażywania narkotyków oraz nielegalnego handlu nimi”.

⁽¹⁾ Dok. 15074/04 CORDROGUE 77 SAN 187 ENFOPOL 187 RELEX 564.

⁽²⁾ Dz.U. C 168 z 8.7.2005, s. 1.

Sprawozdanie oceniające ⁽¹⁾ jest wynikiem wspólnych wysiłków Komisji, państw członkowskich, Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA), Europolu i sieci europejskich organizacji pozarządowych reprezentowanych w Forum Społeczeństwa Obywatelskiego. Jest to obecnie najbardziej wyczerpująca ocena wdrażania polityki antynarkotykowej UE, która pokazuje, że cele bieżącego planu zostały częściowo osiągnięte:

- Zazywanie narkotyków w UE nadal utrzymuje się na wysokim poziomie. Dostępne dane pokazują, że zazywanie heroiny, marihuany i narkotyków syntetycznych utrzymuje się na stałym poziomie lub zmniejsza się, natomiast zazywanie kokainy staje się w wielu państwach członkowskich coraz częstsze. Całkowita liczba osób w UE, które w pewnym momencie przyjmowały narkotyki („lifetime prevalence”) szacowana jest na 70 mln w przypadku marihuany, co najmniej 12 mln w przypadku kokainy, 9,5 mln w przypadku ecstasy oraz 11 mln w przypadku amfetaminy, przy czym wiadomo, że przynajmniej pół miliona osób uzależnionych od narkotyków takich jak heroina poddawanych jest leczeniu substytucyjnemu. ⁽²⁾
- Chociaż trudno uznać sytuację za zadowalającą, dostępne dane z podobnych krajów w innych częściach świata pokazują, że spożycie marihuany, kokainy i amfetaminy w UE jest znacznie niższe niż np. w USA. Podobnie wygląda sytuacja, jeśli chodzi o liczbę zgłaszanych zakażeń wirusem HIV związanych ze wstrzykiwaniem narkotyków.
- Sprawozdanie pokazuje również, że strategie antynarkotykowe państw członkowskich są coraz bardziej zbieżne i istnieje tendencja do realizowania strategii krajowych na podstawie odpowiednich planów działania.
- Dotychczasowe dane pokazują, że UE udaje się przynajmniej opanować złożone społecznie zjawisko powszechnego zazywania i nadużywania narkotyków w społeczeństwie, a także że w coraz większym stopniu skupia się ona na działaniach mających na celu ograniczenie szkód powodowanych przez zazywanie narkotyków wśród jednostek i w społeczeństwie. Należy podkreślić, że Unii udawało się to pomimo tego, że w okresie podlegającym ocenie światowa produkcja nielegalnych opiatów gwałtownie wzrosła, a przez terytorium Unii przepływały większe niż kiedykolwiek wcześniej ilości kokainy. W obliczu bardzo szybkiego wzrostu podaży wyniki UE w zakresie rozwiązywania tych problemów należy ocenić bardziej pozytywnie.
- Jeśli chodzi o współpracę międzynarodową, można zauważyć, że stanowiska państw UE na międzynarodowych forach zajmujących się problemem narkotyków (np. w Komisji ds. Środków Odurzających (KŚO) Organizacji Narodów Zjednoczonych) są obecnie lepiej skoordynowane. Ponadto zintegrowane i wyważone podejście UE do problemu narkotyków służy w coraz większym stopniu jako wzór dla innych państw na całym świecie.

Bieżący plan działania (na lata 2005–2008) jest ambitnym przedsięwzięciem. Dokonano postępów w wielu obszarach, ale odkryto również pewne słabe punkty.

W wielu obszarach utrzymują się problemy z koordynacją strategii. Chociaż jakość informacji dotyczących zazywania narkotyków, profilaktyki oraz leczenia na terenie UE stale się poprawia, nadal brakuje wielu istotnych informacji: stale brakuje wiarygodnych danych dotyczących podaży narkotyków, jak również zasięgu pomocy antynarkotykowej dla krajów trzecich i wyników tych działań.

W jaki sposób zwiększyć zaangażowanie społeczeństwa w ograniczanie spożycia narkotyków

Unia Europejska musi podjąć dodatkowe wysiłki, aby ograniczyć problemy zdrowotne, społeczne, rozwojowe i gospodarcze wynikające ze spożycia narkotyków. Miliony Europejczyków na pewnym etapie zazywało narkotyki lub bierze je obecnie, a pomiędzy polityką publiczną a zachowaniem obywateli istnieje rozdział, którego żadne społeczeństwo nie może ignorować.

Istnieją dowody na to, że jednym z najbardziej skutecznych (i opłacalnych) podejść w zakresie zwalczania zazywania narkotyków przez służby publiczne zaangażowanie w zapobieganie, leczenie, ograniczanie szkód i egzekwowanie prawa jest partnerska współpraca z organizacjami wolontariuszy i usługodawcami. Innymi słowy, sojusz obywateli z instytucjami stworzonymi przez nich i dla nich.

Nadszedł czas, aby zaangażować obywateli Europy w politykę w tej dziedzinie oraz postawić obywateli w centrum tej polityki. Jako pierwszy krok w tym kierunku Komisja pomogła ustanowić w 2006 r. Europejskie Forum Społeczeństwa Obywatelskiego ds. Narkotyków. Aby wspierać wdrażanie planu działania UE w zakresie narkotyków, w czasie trwania kolejnego planu działania Komisja będzie badać sposoby mobilizowania wszystkich zainteresowanych uczestnictwem do podjęcia formalnego zobowiązania do zrobienia wszystkiego co konieczne na ich poziomie i przy użyciu środków pozostających do ich dyspozycji w celu ograniczenia szkód, jakie powodują narkotyki. Idea, którą można w tym względzie rozwinąć, jest opracowanie „Europejskiego paktu antynarkotykowego”, który ma na celu zmobilizowanie szerokich struktur społeczeństwa obywatelskiego, działające aktywnie zarówno w ramach, jak i poza dziedziną narkotyków.

⁽¹⁾ Dokument roboczy służb Komisji — Sprawozdanie w sprawie oceny końcowej planu działania UE w zakresie narkotyków (2005–2008) (dok. 13407/08 ADD 3).

⁽²⁾ Sprawozdanie roczne EMCDDA (2007).

W kierunku nowego planu działania UE w zakresie narkotyków (2009–2012)

Strategia antynarkotykowa UE zajmuje się złożonym zjawiskiem, które w celu doprowadzenia do zmian wymaga długoterminowego podejścia. Kładzie ona nacisk na dwa najważniejsze aspekty polityki antynarkotykowej, *ograniczenie popytu na narkotyki oraz ograniczenie podaży narkotyków*, które uzupełnione są trzema przekrojowymi tematami, *koordynacją, współpracą międzynarodową oraz informacją, badaniami i oceną*.

Aby wesprzeć strategię, Komisja proponuje nowy plan działania w zakresie narkotyków (na lata 2009–2012), który opiera się na istniejących ramach, ale również na doświadczeniach zdobytych w ciągu ostatnich czterech lat. Z odpowiednim uwzględnieniem ustawodawstwa krajowego w planie zawarte są następujące cele priorytetowe:

1. Poprawa koordynacji, współpraca oraz podnoszenie świadomości publicznej

Koordynacja i współpraca w dziedzinie narkotyków mogą zostać wzmocnione zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym, tak aby polityki antynarkotykowe stały się istotne dla osób zajmujących się nimi zawodowo oraz dla społeczeństwa obywatelskiego, pozwalając jednocześnie tym strukturom na przedstawienie informacji zwrotnych.

2. Ograniczenie popytu na narkotyki

Musimy w dalszym ciągu poprawiać skuteczność środków ograniczających spożycie narkotyków oraz idące za tym skutki przez poprawę zasięgu, jakości oraz skuteczności interwencji, które mają na celu ograniczenie popytu, tj.: usług profilaktycznych, leczniczych oraz ograniczania szkód. Obejmuje to poświęcenie szczególnej uwagi najbardziej narażonym grupom społecznym oraz zapobieganie łączeniu środków odurzających (zażywaniu nielegalnych środków równocześnie z legalnymi, w tym z alkoholem, substancjami lotnymi i tytoniem).

3. Ograniczenie podaży narkotyków

Potrzebujemy skuteczniejszego egzekwowania prawa na szczeblu unijnym, aby móc zwalczać produkcję narkotyków i handel nimi, wykorzystując w pełni potencjał Europolu i innych struktur UE. Działania powinny opierać się na podejściu wykorzystującym wywiad kryminalny, zgodnie z którym największą uwagę należy zwrócić na dostawców, którzy powodują największe szkody lub stanowią najpoważniejsze zagrożenie. Prowadzone obecnie prace, które mają na celu wzmocnienie powiązań i spójności między danymi wykorzystywanymi przez różne jednostki WSiSW UE, będą konieczne do wzmocnienia tego stanowiska. Należy wspierać operacje lepiej skoordynowane dzięki regionalnym platformom bezpieczeństwa. Nowe platformy powinny zostać ustanowione bez nakładania się na istniejące struktury i powinny być z nimi zgodne.

4. Lepsza współpraca międzynarodowa

Skuteczność UE, podmiotu przekazującego największe kwoty na świecie na długofalowe rozwiązanie światowego problemu narkotyków, zwiększyłaby się w znaczny sposób dzięki lepszej koordynacji strategii krajowych i wspólnotowych. Jesteśmy gotowi zintensyfikować nasze zobowiązania w dziedzinie współpracy międzynarodowej w tym zakresie, potwierdzając jednocześnie, że skuteczne zwalczanie narkotyków musi opierać się na koncepcji „wyważonego podejścia” — przy jednoczesnym podkreśleniu, że ważnym elementem podaży narkotyków jest ich nielegalna uprawa.

5. Lepsze zrozumienie problemu

Potrzebujemy pogłębienia naszej wiedzy dotyczącej wszystkich aspektów zażywania narkotyków przez szersze i lepiej skoordynowane badania i dane, w tym dane dotyczące przestępczości związanej z narkotykami oraz sposobu funkcjonowania rynku dostaw narkotyków.

Poniższy plan działania jest pomyślany jako ramy służące wdrażaniu tych priorytetowych celów oraz dodaniu wartości europejskiej w stosownych przypadkach.

I. KOORDYNACJA

Priorytet: skuteczniejsze opracowywanie i wdrażanie strategii

Cel	Działanie	Harmonogram	Strona odpowiedzialna	Wskaźniki	Narzędzia oceny
1. Zagwarantowanie, że wyważone i zintegrowane podejście znajduje odbicie w krajowych strategiach oraz podejściu UE wobec krajów trzecich i na forach międzynarodowych	1. Skuteczne koordynowanie przez państwa członkowskie i instytucje UE polityki antynarkotykowej oraz dążenie do realizacji celów zawartych w strategii antynarkotykowej UE na lata 2005–2012 i w niniejszym planie działania	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja Rada	Uwzględnienie celów strategii antynarkotykowej UE i planu działania w polityce krajowej Zgodność polityki antynarkotykowej na szczeblu unijnym z celami strategii antynarkotykowej	Ocena postępów przygotowana przez Komisję
2. Zagwarantowanie skutecznej koordynacji działań na szczeblu UE	2. Horyzontalna Grupa Robocza ds. Narkotyków (HDG) przy Radzie jako grupa robocza mająca w Radzie wiodącą i kierującą rolę w zakresie narkotyków powinna proaktywnie koordynować politykę antynarkotykową UE. HDG powinna wyznaczyć konkretne obszary prac w innych grupach roboczych Rady oraz pracować nad skuteczną koordynacją	W trakcie realizacji	Rada	Aktywne przekazywanie informacji między odpowiednimi grupami roboczymi Rady (!) a HDG oraz wzajemne zaangażowanie w działania	Sprawozdanie grup roboczych Rady w sprawie prac dotyczących narkotyków przekazane HDG
	3. Zagwarantowanie przez Komisję i Radę spójności zewnętrznej i wewnętrznej polityki antynarkotykowej	W trakcie realizacji	Komisja Rada	Spójność realizowanej zewnętrznej i wewnętrznej polityki antynarkotykowej Do roku 2010: Komunikat Komisji w sprawie spójności wewnętrznej i zewnętrznej polityki antynarkotykowej	Komunikat Komisji w sprawie koordynacji wewnętrznej i zewnętrznej polityki antynarkotykowej
	4. Coroczne analizowanie przez Radę sytuacji w zakresie narkotyków na podstawie corocznego przeglądu postępów przeprowadzanego przez Komisję, odpowiednich sprawozdań EMCDDA, Europolu i Eurojustu	W trakcie realizacji	Rada Komisja Państwa członkowskie EMCDDA Europol Eurojust	Konkluzje Rady	Konkluzje prezydencji
	5. Zwoływanie przez prezydencję regularnych posiedzeń koordynatorów ds. polityki antynarkotykowej lub osób pełniących analogiczne funkcje, w celu umożliwienia lepszej koordynacji działań w kwestiach szczególnych i wymagających szybkiej reakcji. Koordynatorzy zaproszeni do udziału w przygotowaniu prowadzonej przez Radę corocznej analizy sytuacji w zakresie narkotyków (zob. działanie 4 powyżej)	Dwa razy w roku	Prezydencja Państwa członkowskie	Skuteczny wpływ na koordynację polityki Konkluzje Rady	Sprawozdanie prezydencji przekazane HDG

3. Zagwarantowanie skutecznej koordynacji działań na szczeblu krajowym	6. Po uwzględnieniu prac EMCDDA w dziedzinie mechanizmów koordynacji działań w zakresie narkotyków we wszystkich państwach członkowskich państwa członkowskie przeanalizują koordynację działań antynarkotykowych poszczególnych departamentów w celu zapewnienia koordynacji zajmowanych stanowisk na szczeblu unijnym oraz przeniesienia realizacji celów planu działania UE na najskuteczniejszy szczebel wdrażania	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Spójność wkładu państw członkowskich w działania HDG i innych grup roboczych	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania krajowe Reitox
4. Zagwarantowanie udziału społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej	7. Komisja przynajmniej raz do roku otrzymuje informacje zwrotne od Forum Społeczeństwa Obywatelskiego ds. Narkotyków na temat polityki antynarkotykowej	W trakcie realizacji	Komisja	Spotkania forum odbywają się przynajmniej raz w roku Komisja przekazuje HDG sprawozdania z wyników	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania Forum Społeczeństwa Obywatelskiego ds. Narkotyków
	8. Komisja rozpoczyna inicjatywę „Europejski pakt antynarkotykowy”, zachęcając organizacje społeczeństwa obywatelskiego w całej UE (w tym m.in. szkoły, przedsiębiorstwa komercyjne, organy publiczne i organizacje pozarządowe) do udziału we wspólnych ramach, które mają na celu stworzenie zobowiązania publicznego oraz podjęcie działań w związku z problemem narkotykowym w społeczeństwie	W trakcie realizacji	Komisja	Szerokie poparcie dla paktu (Komisja)	Sprawozdanie z oceny działalności
	9. Włączenie przez państwa członkowskie społeczeństwa obywatelskiego w politykę antynarkotykową na wszystkich odpowiednich szczeblach, zgodnie z praktykami krajowymi	W trakcie realizacji	Komisja Państwa członkowskie	Społeczeństwo obywatelskie bierze udział w dialogu krajowym Obywatele przekazują swoje uwagi	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania państw członkowskich dla Komisji

II. OGRANICZENIE POPYTU

Priorytet: ograniczenie popytu na narkotyki oraz zdrowotnych i społecznych konsekwencji spożycia narkotyków przez poprawę zasięgu, jakości i skuteczności usług profilaktycznych, leczniczych i ograniczających szkody

Cel	Działanie	Harmonogram	Strona odpowiedzialna	Wskaźnik	Narzędzia oceny
5. Zapobieganie zażywaniu narkotyków i związanym z tym zagrożeniom	10. Promowanie innowacji i systematyczne udostępnianie opartych na dowodach i ocenionych powszechnych programów i działań profilaktycznych w różnych środowiskach (np. skierowanych do młodych ludzi w ośrodkach młodzieżowych i szkołach oraz skierowanych do dorosłych w miejscach pracy i ośrodkach karnych), które mają na celu zapobieganie pierwszemu kontaktowi z narkotykami lub opóźnianie go. Profilaktyka powinna również obejmować łączenie środków odurzających (zażywanie równocześnie nielegalnych i legalnych środków odurzających, szczególnie alkoholu), jak również prowadzenie samochodu po zażyciu narkotyków	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Zwiększona dostępność opartych na dowodach i sprawdzonych programów i przekrojowych strategii w państwach członkowskich, w tym skoncentrowanych na problemie pierwszego zażycia Stopień rozpowszechnienia zażywania narkotyków wśród młodzieży i postrzeganie zażywania narkotyków przez rówieśników	Sprawozdania krajowe Reitox Badania ESPAD i HBSC dotyczące dzieci w wieku szkolnym

6. Zapobieganie wysoce ryzykownym zachowaniom osób przyjmujących narkotyki — w tym przyjmujących narkotyki dożylnie — poprzez ukierunkowane działania profilaktyczne	11. Dalszy rozwój technik przesiewowych, wczesnego wykrywania i interweniowania oraz wdrożenie skutecznych, sprawdzonych wybiórczych działań profilaktycznych wobec grup szczególnie narażonych na wystąpienie problemów narkotykowych, w tym problemu dożywłnego przyjmowania narkotyków	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Tendencje w zjawisku zażywania narkotyków Analiza ryzyka oraz czynniki ochronne w zażywaniu narkotyków Większa dostępność sprawdzonych pod względem wyników i ukierunkowanych programów profilaktycznych w państwach członkowskich	Wskaźniki epidemiologiczne problemowego zażywania narkotyków (PDU) Sprawozdania krajowe Reitox
	12. Dalszy rozwój i wdrażanie skutecznych, sprawdzonych orientacyjnych działań profilaktycznych skierowanych do konkretnych grup podwyższonego ryzyka, do których należą osoby zażywające łącznie różne rodzaje środków odurzających, poprzez oferowanie w odpowiednich przypadkach łatwo dostępnego poradnictwa, kontroli problematycznych zachowań oraz działań alternatywnych	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Tendencje w zjawisku zażywania narkotyków Analiza ryzyka oraz czynniki ochronne w zażywaniu narkotyków Większa dostępność sprawdzonych pod względem wyników i ukierunkowanych programów profilaktycznych w państwach członkowskich	Wskaźniki epidemiologiczne PDU Sprawozdania krajowe Reitox
7. Zwiększenie skuteczności leczenia osób uzależnionych od środków odurzających i rehabilitacji poprzez poprawę oferty, dostępności i jakości usług	13. Zwiększenie skuteczności i zasięgu opartych na danych naukowych metod leczenia osób uzależnionych od środków odurzających, obejmujących różne podejścia psychospołeczne i farmakologiczne odpowiadające potrzebom osób zażywających narkotyki (w tym odpowiednie metody leczenia dostosowane do nowych rodzajów narkotyków lub nowych sposobów ich zażywania)	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Tendencje w zakresie zapotrzebowania na skuteczne leczenie i kontynuowanie leczenia Zwiększona oferta zróżnicowanych i opartych na danych naukowych metod leczenia w państwach członkowskich	Wskaźniki epidemiologiczne zapotrzebowania na leczenie (TDI) Sprawozdania krajowe Reitox
	14. Udostępnianie istniejących oraz opracowywanie innowacyjnych programów rehabilitacji i reintegracji społecznej, które będą miały miarodajne wyniki.	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	W miarę możliwości rozszerzona dostępność i skuteczność programów rehabilitacji i reintegracji w państwach członkowskich	Dane nt. dostępności reintegracji społecznej Sprawozdania krajowe Reitox
	15. Rozpowszechnianie w odpowiednich przypadkach informacji o oferowanych usługach leczenia i rehabilitacji oraz dostępnych zakresów tych usług na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w kręgach potencjalnych usługobiorców	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Istnienie strategii informacyjnych w państwach członkowskich Istnienie ogólnodostępnego rejestru usług (np. portal internetowy)	Sprawozdania krajowe Reitox

	16. Zwiększenie wykorzystania, wdrażanie monitorowania i dalszy rozwój skutecznych alternatyw dla osadzenia w więzieniu przestępców zażywających narkotyków	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Zwiększona dostępność alternatyw dla pozbawienia wolności (ATP) Monitorowanie wdrażania ATP (COM)	
8. Poprawa jakości i skuteczności działań służących ograniczeniu popytu na narkotyki przy uwzględnieniu szczególnych potrzeb osób zażywających narkotyki związanych z płcią, kontekstem kulturowym, wiekiem itd.	17. Opracowanie, wdrożenie i wymiana wytycznych dotyczących dobrych praktyk/standardów jakości w zakresie profilaktyki, leczenia, ograniczania szkód oraz interwencji i usług rehabilitacyjnych	2009–2012	Państwa członkowskie Komisja EMCDDA	Istnienie odpowiednich wytycznych lub standardów jakości Poziom wdrożenia wytycznych lub standardów	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania krajowe Reitox
	18. Badanie przez państwa członkowskie dostępności i skuteczności usług profilaktycznych, leczenia i rehabilitacji w odpowiedzi na konkretne potrzeby na podstawie ram metodologicznych, które zostaną opracowane przez Komisję wspieraną przez EMCDDA — oraz będą kompatybilne z istniejącymi metodami	2012	Państwa członkowskie Komisja EMCDDA	Opracowanie metodologicznych ram badania Te państwa członkowskie, które ukończyły badania	Zgromadzony przez Komisję zestaw sprawozdań z badań państwach członkowskich
	19. Wypracowanie porozumienia na szczeblu UE w zakresie minimalnych standardów jakości i wskaźników dotyczących profilaktyki, leczenia, ograniczania szkód oraz interwencji i usług rehabilitacyjnych przy uwzględnieniu potrzeb poszczególnych grup, a także prac przeprowadzonych na szczeblu krajowym i międzynarodowym	2012	Państwa członkowskie Rada Komisja EMCDDA	Wypracowanie porozumienia w zakresie standardów jakości i wskaźników dotyczących profilaktyki, leczenia, ograniczania szkód oraz działań i usług rehabilitacyjnych	Wniosek Komisji w sprawie konsensusu w UE Konkluzje Rady
	20. Opracowanie w odpowiednich przypadkach usług dla mniejszości obejmujących np. migrantów	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Dostępność odpowiednich usług	Sprawozdania krajowe Reitox
9. Zagwarantowanie dostępu do opieki zdrowotnej dla osób zażywających narkotyki w zakładach karnych w celu profilaktyki i ograniczania szkód zdrowotnych związanych z nadużywaniem narkotyków	21. Opracowanie i wdrożenie usług w zakresie profilaktyki, leczenia, ograniczania szkód oraz usług rehabilitacyjnych dla osób osadzonych w zakładach karnych, równoważnych z usługami dostępnymi na wolności. Szczególny nacisk należy położyć na dalszą opiekę po wypuszczeniu z zakładu karnego	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Polityka i działania antynarkotykowe wdrożone szczególnie w celu świadczenia usług antynarkotykowych w zakładach karnych oraz dalszej opieki nad byłymi więźniami Zmniejszenie skali problemów zdrowotnych związanych z narkotykami w zakładach karnych	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania krajowe Reitox

	22. Zatwierdzenie i wdrożenie przez państwa członkowskie wskaźników pozwalających monitorować w warunkach zakładów karnych zażywanie narkotyków, problemy zdrowotne związane z narkotykami oraz świadczenie usług związanych z problemem narkotyków na podstawie metodologicznych ram opracowanych przez Komisję przy wsparciu EMCDDA, które to ramy będą kompatybilne z istniejącą metodologią oraz będą uwzględniały prace przeprowadzone przez UNODC (w obszarze projektów HIV/AIDS i treat.net) oraz przez WHO (Zdrowie w zakładach karnych)	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja EMCDDA	Wskaźnik monitorowania spożycia narkotyków, problemów zdrowotnych związanych z zażywaniem narkotyków oraz opracowane i wdrożone usługi antynarkotykowe Sprawozdanie z postępu prac	Ustandaryzowany protokół dotyczący monitorowania spożycia narkotyków w zakładach karnych oraz podejmowanych działań
10. Zagwarantowanie dostępu do usług ograniczających szkody w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się HIV/AIDS, wirusowego zapalenia wątroby typu C i innych zakażeń krwipochodnych związanych z narkotykami oraz ograniczenia liczby zgonów spowodowanych zażywaniem narkotyków w UE	23. Zapewnianie dostępu do usług ograniczających szkody oraz lepszy zasięg i szerszy wachlarz opcji proponowanych w ramach tych usług, stanowiących nieodłączny element ograniczania popytu na narkotyki, przy zastosowaniu metod interwencji o sprawdzonej skuteczności, tam gdzie jest to możliwe (?)	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Komisja przedstawia sprawozdania z postępów Spadek zachorowań na choroby zakaźne związane z narkotykami Spadek liczby zgonów związanych z narkotykami Szersza oferta usług ograniczających szkody	Przeprowadzone przez Komisję badanie następcze w wyniku CR 2003/488/WE Główne wskaźniki epidemiologiczne chorób zakaźnych związanych z zażywaniem narkotyków (DRID) Główne wskaźniki epidemiologiczne zgonów związanych z zażywaniem narkotyków (DRD)

III. OGRANICZENIE PODAŻY

Priorytet: wymierna poprawa skuteczności egzekwowania prawa w dziedzinie narkotyków na szczeblu unijnym. Pełne wykonywanie przez Europol, Eurojust i inne struktury unijne funkcji, do realizacji których zostały powołane, na rzecz skuteczności, zgodności inicjatyw krajowych z działaniami na szczeblu unijnym, koordynacji działań w całej Unii oraz wykorzystania ekonomii skali

Cel	Działanie	Harmonogram	Strona odpowiedzialna	Wskaźnik	Narzędzia oceny
11. Lepsza i skuteczniejsza współpraca w zakresie egzekwowania prawa w UE w celu zwalczania produkcji narkotyków i handlu narkotykami	24. Zwalczanie organizacji przestępczych i wyłaniających się zagrożeń oparte na podejściu wykorzystującym wywiad kryminalny (koncepcja modelu europejskiego wywiadu kryminalnego — ECIM), które szereguje siatki przestępcze oraz rynki stanowiące najpoważniejsze zagrożenie	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Europol Eurojust Rada	Liczba organizacji przestępczych stanowiących poważne zagrożenie, które państwa członkowskie zwalczają stosując koncepcję ECIM Liczba i charakter zidentyfikowanych wyłaniających się zagrożeń (takich jak nowe narkotyki, nowe szlaki handlowe i metody przemytu, nowe metody wytwarzania)	Ocena zagrożenia przestępczością zorganizowaną w UE (OCTA) (oraz związane z nią konkluzje Rady ustalające priorytety UE w walce z przestępczością zorganizowaną)

25. Wielodyscyplinarne operacje ścigania z udziałem Europolu i Eurojustu, jak również policji, służb celnych i straży granicznej będą wykorzystywane w większym stopniu poprzez dwustronne i wielostronne inicjatywy współpracy, wspólne zespoły dochodzeniowo-sledcze (JIT) oraz wspólne działania organów celnych (JCO). Państwa członkowskie przeanalizują, które środki mogą potencjalnie ułatwić i przyspieszyć ten proces oraz będą zachęcały do szerszego wykorzystania tych instrumentów w sprawach dotyczących narkotyków	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Europol Eurojust	Liczba i wyniki dwustronnych i wielostronnych inicjatyw współpracy w sprawach dotyczących narkotyków, JIT i JCO. Liczba zaangażowanych państw członkowskich	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania państw członkowskich dla Komisji Sprawozdanie na temat osiągniętych wyników
26. Poprawa jakości danych wywiadu kryminalnego dostarczanych do Europolu przez jego oddziały krajowe oraz związane z tym projekty, w tym wykorzystanie plików roboczych do celów analizy (AWF). Nacisk należy położyć na poważną przestępczość zorganizowaną oraz współpracę między tymi państwami członkowskimi, które najsilniej oddziałują na rynki narkotyków w całej UE	2012	Państwa członkowskie Europol	Sprawozdanie Europolu na temat oceny ilości i jakości otrzymanych danych	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdanie z oceny przygotowane przez Europol
27. Wdrożenie projektów COSPOL-u dotyczących narkotyków ze zwróceniem szczególnej uwagi na: — zagwarantowanie odpowiedniego poziomu wiedzy fachowej na posiedzeniach COSPOL — wartość dodaną w zakresie wystarczających możliwości wywiadowczych i dochodzeniowych oraz odpowiednie wykorzystanie w tym celu istniejących lub przyszłych plików roboczych do celów analizy (AWF)	2012	Państwa członkowskie Europol	Wiedza fachowa państw członkowskich reprezentowanych na posiedzeniach zarządu oraz stopień w hierarchii przedstawicieli państw członkowskich Sprawozdanie koordynatorów COSPOL-u w sprawie oceny zwiększenia liczby wymiernych wyników operacyjnych	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania państw członkowskich dla Komisji
28. Zapewnianie przez Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL) ⁽³⁾ odpowiednich zaawansowanych szkoleń ⁽⁴⁾ dla wyższych rangą funkcjonariuszy policji i służb celnych oraz oficerów łącznikowych z państw trzecich poprzez szkoły policyjne państw członkowskich	W trakcie realizacji	CEPOL Państwa członkowskie	Opracowany program szkoleń w zakresie egzekwowania przepisów dotyczących narkotyków Dodatkowe odpowiednie szkolenia zawarte w rocznym programie prac CEPOL Liczba kursów szkoleniowych Liczba przeszkolonych funkcjonariuszy	Opublikowany program szkoleń Sprawozdanie roczne CEPOL Ocena postępów przygotowana przez Komisję

	29. Regularniejsza wymiana informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich i Europolem za pośrednictwem oficerów łącznikowych państw członkowskich w krajach trzecich oraz w odpowiednich przypadkach za pośrednictwem funkcjonariuszy łącznikowych, z uwzględnieniem decyzji Rady 2003/170/WSiSW z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wspólnego wykorzystywania oficerów łącznikowych oddelegowanych za granicę przez organy ścigania państw członkowskich w wersji z dnia 24 lipca 2006 r., decyzja Rady 2006/560/WSiSW	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Europol Eurojust	Rozwój międzynarodowej współpracy operacyjnej w zakresie egzekwowania prawa na podstawie sprawozdań państw członkowskich, Europolu i Eurojustu Liczba przypadków międzynarodowej współpracy w zakresie egzekwowania prawa	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdanie z oceny państw członkowskich, część przygotowana przez Europol i Eurojust
	30. Przyjęcie i wdrożenie ogólnounijnego systemu profilowania kryminalnego dotyczącego narkotyków syntetycznych i — tam, gdzie jest to właściwe — innych narkotyków opartego m.in. na doświadczeniu zdobytym w ramach takich projektów, jak SYNERGY i CHAIN, strukturze i wiedzy fachowej Europolu i Wspólnego Centrum Badawczego Komisji oraz bieżące działania państw członkowskich w zakresie egzekwowania prawa i ich doświadczenie w tej dziedzinie	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja Europol	Uruchomienie systemu (systemów)	Ocena postępów za 2012 r. (w tym oszacowanie wartości)
12. Wzmocnienie skutecznej współpracy sądowej w dziedzinie zwalczania handlu narkotykami oraz egzekwowania prawa w odniesieniu do produkcji, handlu narkotykami lub prekursorami oraz prania pieniędzy pochodzących z tego handlu	31. Zachęcenie do pełnego wykorzystania istniejących instrumentów UE dotyczących wniosków o wzajemną pomoc w sprawach karnych, europejskiego nakazu aresztowania oraz kar nałożonych przez sądy państw członkowskich	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja Eurojust	Sprawozdanie na temat najlepszych praktyk oraz zalecenia Wzrost liczby wniosków o wzajemną pomoc Wzrost liczby europejskich nakazów aresztowania Inne wskaźniki, które zostaną opracowane (por. działanie 61)	Przygotowana przez Komisję ocena decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW z 25 października 2004 r., ustanawiającej minimalne przepisy dotyczące znamion przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami Ocena postępów przygotowana przez Komisję (nowe wskaźniki)
	32. Rozważenie przez państwa członkowskie opracowania, w odpowiednich przypadkach, programów ochrony świadków oraz zbadanie, czy istnieje możliwość stworzenia dzięki współpracy w tej dziedzinie potencjalnej wartości dodanej	2012	Państwa członkowskie Komisja Eurojust	Obowiązujące ustawodawstwo krajowe	Sprawozdanie końcowe prezydencji

	33. Umocnienie współpracy między państwami członkowskimi UE, aby można było w pełni stosować instrumenty prawne dotyczące wzajemnego uznawania decyzji dotyczących konfiskaty	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja Rada Eurojust Europol	Przyjęty komunikat Komisji Ocena zajętego majątku	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania państw członkowskich dla Komisji w sprawie zajętego majątku
	34. Wsparcie ustanowienia w państwach członkowskich skutecznie działających biur ds. odzyskiwania mienia zgodnie z decyzją Rady 2007/845/WSiSW oraz dalsze wspieranie zainteresowanych państw członkowskich poprzez sieć CARIN. Wsparcie dochodzeń przez Europol oraz związane z Europlem pliki robocze do celów analizy	W trakcie realizacji	Komisja Państwa członkowskie Europol Eurojust	Wzrost liczby wspieranych dochodzeń dotyczących odszukiwania i identyfikacji mienia Wzrost liczby i wartości skonfiskowanej gotówki i majątku	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdanie Komisji z wykonania decyzji Rady 2007/845/WSiSW
13. Szybkie i skuteczne reagowanie na szczeblu operacyjnym, politycznym i dotyczącym kierunków działań na pojawiające się zagrożenia (np. nowe rodzaje narkotyków, nowe trasy przetrzutu)	35. Ustanowienie w stosownych przypadkach regionalnych platform bezpieczeństwa (np. MAOC-N, zespół zadaniowy regionu Morza Bałtyckiego) do zwalczania pojawiających się zagrożeń poprzez skoordynowane działania operacyjne. Takie działania powinny być zgodne z obowiązującymi ustaleniami prawnymi i operacyjnymi na szczeblu UE i oparte na szczegółowej analizie zagrożeń (zob. również działanie 48). Nowe platformy powinny być ustanowione bez nakładania się na istniejącą strukturę i powinny być z nimi zgodne	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Rada Europol Komisja	Środki służące aktywnemu podejściu do ryzyka i zmniejszaniu zagrożeń wprowadzone względnie szybko. Zwiększenie liczby udaremnionych działań przestępczych (zajęcia mienia, zmiana metod handlu) Sprawozdania regionalnych platform bezpieczeństwa	Ocena sprawozdania zainteresowanych państw członkowskich dla Rady Sprawozdanie z oceny platform bezpieczeństwa
	36. Skupienie się UE na skoordynowanych i wspólnych wysiłkach państw członkowskich i regionów najbardziej narażonych na produkcję konkretnych narkotyków/zjawisko handlu narkotykami, w stosownych przypadkach we współpracy z Europlem	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Europol Eurojust Rada	Operacyjne i strategiczne wyniki działań podjętych przez państwa członkowskie	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania państw członkowskich dla Komisji
14. Ograniczenie produkcji oraz podaży narkotyków syntetycznych	37. Aktywne podtrzymywanie współpracy państw członkowskich w zakresie egzekwowania prawa/ wspólne działania w tej dziedzinie oraz wymiana danych wywiadowczych i najlepszych praktyk. Optymalne wykorzystanie pliku roboczego Europolu SYNERGY i jego składników ⁽⁵⁾ oraz powiązanych inicjatyw COSPOL	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Europol Eurojust	Wyniki rozpoczętych/zakończonych wspólnych projektów Zlikwidowane zakłady produkcyjne zgłoszone do EILCS Liczba stworzonych sprawozdań SYNERGY	Ocena postępów przygotowana przez Komisję

15. Ograniczenie rozprzestrzeniania się i handlu w UE oraz przerzutów przez obszar UE prekursorów narkotyków wykorzystywanych w nielegalnej produkcji narkotyków	38. Wypracowanie przez UE jasnego i jednolitego stanowiska w tej kwestii na szczeblu międzynarodowym oraz na odpowiednich forach międzynarodowych, w oparciu o istniejące prawodawstwo i współpracę z sektorem prywatnym oraz poprzez skuteczną koordynację w ramach odpowiednich organów Rady	W trakcie realizacji	Komisja Rada Państwa członkowskie	Wspólne stanowisko UE na forach międzynarodowych	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdanie Komisji w sprawie wszystkich działań
	39. Służby celne i graniczne włączają kontrole prekursorów do kontroli na poziomie strategicznym, wzmacniają skuteczność zarządzania kontrolą granic poprzez wdrożenie wspólnotowego mechanizmu zarządzania ryzykiem, lepiej koordynują działania z innymi organami ścigania zajmującymi się zwalczaniem produkcji narkotyków i handlu nimi	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Poprawa kontroli prekursorów, wykrywania, zajmowania mienia i profilowania w porównaniu z sytuacją w 2008 r. Przygotowanie profili do oznaczania prekursorów chemicznych	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania państw członkowskich dla Komisji
	40. Pełne wsparcie UE dla międzynarodowej współpracy operacyjnej służącej zapobieganiu wykorzystywania prekursorów narkotyków, np. dla projektów PRISM i COHESION prowadzonych przez Międzynarodowy Organ Kontroli Środków Odurzających (INCB). Współpraca operacyjna między organami dochodzeniowymi w UE wspierana przez ramy współpracy Wspólnej Europejskiej Jednostki ds. Prekursorów (EJUP) oraz plików roboczych Europolu. Ramy tej współpracy powinny być rozszerzane/wykorzystywane w większym stopniu	W trakcie realizacji	Komisja Państwa członkowskie	Wzrost liczby zatrzymanych lub zajętych dostaw	Ocena postępów przygotowana przez Komisję
	41. UE i państwa członkowskie, mając na celu zwalczanie sieci przestępczych biorących udział w handlu prekursorami, w pełni wspierają projekty Europolu dotyczące narkotyków oraz EJUP pod względem egzekwowania prawa i podejścia wykorzystującego wywiad kryminalny	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie EJUP Europol	Zwiększenie ilości sprawozdań państw członkowskich oraz EJUP w odniesieniu do projektów Europolu dotyczących handlu prekursorami	Ocena postępów przygotowana przez państwa członkowskie i EJUP
	42. Ocena prawodawstwa kontrolującego prekursorów narkotyków w UE oraz jego wdrożenia	W trakcie realizacji	Komisja Państwa członkowskie	Podsumowanie oceny	Opublikowane sprawozdanie

	43. Opracowanie i wykorzystanie przez UE, w stosownych przypadkach po konsultacji z Europolem, porozumień o współpracy z krajami uznanymi za główne źródła najważniejszych prekursorów narkotyków syntetycznych	W trakcie realizacji	Komisja	Ustanowione porozumienia Ograniczenie nielegalnych przepływów prekursorów narkotyków ze wspomnianych krajów	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania państw członkowskich dla Komisji
	44. Wzmocnienie współpracy interdyscyplinarnej między Komisją, OLAF-em, Europolem, EJUP i COSPOL-em, mającej na celu podejmowanie wspólnych inicjatyw	W trakcie realizacji	Komisja Państwa członkowskie/EJUP EUROPOL	Liczba zrealizowanych spotkań dotyczących współpracy interdyscyplinarnej/wspólnych inicjatyw	Ocena postępów przygotowana przez Komisję

IV. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Priorytet: poprawa skuteczności współpracy UE z krajami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi w dziedzinie narkotyków poprzez ściślejszą koordynację strategii w obrębie UE. Promowanie spójnego przejmowania na całym świecie europejskiego zrównoważonego podejścia do problemu narkotyków

Cel	Działanie	Harmonogram	Strona odpowiedzialna	Wskaźnik	Narzędzie oceny
16. Systematyczne uwzględnianie zagadnień polityki antynarkotykowej UE w stosunkach z krajami trzecimi i regionami (w stosownych przypadkach) oraz w szerszych ramach strategii rozwoju i bezpieczeństwa. Przeprowadzanie tych działań w oparciu o planowanie strategiczne i koordynację między wszystkimi zainteresowanymi stronami	45. Zadbanie o to, aby stosunki UE z krajami trzecimi odzwierciedlały cele unijnej strategii antynarkotykowej oraz planów działania	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja	Priorytety polityki antynarkotykowej w coraz większym stopniu odzwierciedlane w stosunkach z państwami trzecimi	Umowy, dokumenty dot. strategii, plany działań itp. Ocena postępów przygotowana przez Komisję
	46. Poprawa skuteczności istniejących ram dotyczących narkotyków, np. mechanizmu koordynacji i współpracy między UE a Ameryką Łacińską oraz Karaibami, szczególnej płaszczyzny dialogu UE-Wspólnota Andyjska oraz trojek ds. narkotyków z państwami i regionami trzecimi, przez określenie konkretnych dziedzin współpracy i ustalenie wskaźników realizacji	W trakcie realizacji	Rada Komisja	Ustanowienie i wdrożenie inicjatyw w ramach współpracy	Ocena postępów przygotowana przez Komisję

47. Zgodnie z politycznymi decyzjami i strategiami UE oraz przy wsparciu programów pomocowych państw członkowskich i WE rozwiązywanie problemów związanych z narkotykami w państwach producentach i krajach leżących wzdłuż (nowo powstających) szlaków przemytniczych, takich jak Afryka Zachodnia, przez projekty służące obniżeniu popytu na narkotyki i ich podaży, w tym środki rozwoju alternatywnego, oraz zapobieganiu wykorzystania prekursorów chemicznych do produkcji narkotyków. Pomoc powinna być w stosownych przypadkach koordynowana z planami działania w zakresie narkotyków między UE a krajami i regionami trzecimi (zob. działania 51 i 60)	W trakcie realizacji	Komisja Państwa członkowskie	Priorytety polityki antynarkotykowej odzwierciedlone w finansowanych projektach Finansowane projekty odzwierciedlają równowagę między ograniczaniem podaży a ograniczaniem popytu Synergia między programami finansowanymi przez państwa członkowskie a programami finansowanymi przez WE	Ocena postępów przygotowana przez Komisję
48. Rozwój współpracy regionalnej i wewnątrzregionalnej w celu obniżenia popytu na narkotyki i podaży narkotyków w krajach trzecich przy wsparciu państw członkowskich i wspólnotowych programów finansowania, takich jak instrument współpracy na rzecz rozwoju, Europejski Fundusz Rozwoju, instrument na rzecz stabilności, Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa	W trakcie realizacji	Komisja Państwa członkowskie	Ustanowienie i wdrożenie nowych międzyregionalnych inicjatyw współpracy Synergia między programami finansowanymi przez państwa członkowskie a programami finansowanymi przez WE Wzrost liczby i ogólnego budżetu finansowanych projektów	Ocena postępów przygotowana przez Komisję
49. Stworzenie — z myślą o koordynacji — mechanizmu monitorującego unijne wsparcie udzielane krajom trzecim w kwestiach związanych z narkotykami	Corocznie	Rada Państwa członkowskie Komisja	Stworzenie mechanizmu Sprawozdania roczne na temat tego mechanizmu Przegląd projektów dotyczących kwestii powiązanych z narkotykami realizowanych przez Wspólnotę i państwa członkowskie w państwach trzecich	Ocena postępów przygotowana przez Komisję
50. Przeprowadzenie ankiety na temat zakresu i wyników projektów dotyczących kwestii powiązanych z narkotykami, realizowanych w państwach trzecich	2010	Komisja	Przeprowadzona ankieta	Opublikowane sprawozdanie Komisji z badania
51. Uaktualnienie i wdrożenie planów działania UE w zakresie narkotyków dla republik Azji Środkowej ⁽⁶⁾ ; Ameryki Łacińskiej i Karaibów ⁽⁷⁾ ; oraz Bałkanów Zachodnich i krajów kandydujących ⁽⁸⁾	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja	Wyznaczenie priorytetów Poziom wdrożenia planu działania	Ocena postępów przygotowana przez Komisję

	52. Wykorzystanie mechanizmu konsultacyjnego Grupy Dublińskiej oraz podtrzymanie aktywnego dialogu z państwami trzecimi w zakresie wdrażania zaleceń minigrupy dublińskiej	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja Grupa Dublińska	Liczba wdrożonych zaleceń Grupy Dublińskiej	Sprawozdanie Grupy Dublińskiej
17. Promowanie i wdrażanie w UE podejścia dotyczącego rozwoju alternatywnego (zdefiniowanego w dok. 9597/06 CORDROGUE 44 oraz UNODC/CND/2008/WG.3/CRP.4) we współpracy z państwami trzecimi, ze zwróceniem uwagi na prawa człowieka, bezpieczeństwo ludzi oraz szczególne warunki ramowe	53. Intensyfikacja wsparcia finansowego w związku z realizacją projektów i programów alternatywnego rozwoju przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że działania odbywają się w odpowiedniej kolejności i że udzielenie pomocy rozwojowej nie jest uzależnione od ograniczenia nielegalnych upraw narkotyków oraz finansowania inicjatyw, które mają na celu zapobieganie nielegalnym uprawom narkotyków	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja	Liczba projektów i programów finansowanych zgodnie z podejściem UE do rozwoju alternatywnego (9598/06 CORDROGUE 44 i UNODC/CND/2008/WG.3/CRP.4) Potwierdzone ograniczenie nielegalnych upraw narkotyków oraz wzrost rozwoju społeczno-gospodarczego na szczeblu głównych uczestników procesu ⁽⁹⁾ w państwach trzecich, które uzyskują wsparcie finansowe z funduszy UE	Umowy (dotyczące projektów/programów) Wewnętrzny system monitorowania i oceny projektów i programów oraz sprawozdania Statystyki krajowe państw trzecich Sprawozdania państw członkowskich przedstawiane Komisji
	54. Włączenie rozwoju alternatywnego do szerszego programu rozwoju państw członkowskich oraz zachęcanie państw trzecich do uwzględniania rozwoju alternatywnego w politykach krajowych	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja	Krajowe polityki, strategie i plany działania, w których uwzględniono zagadnienia dotyczące narkotyków	Strategie zmniejszania ubóstwa (PRSP), krajowe strategie pomocy (CAS), krajowe strategie rozwoju, (krajowe) plany działania Sprawozdania państw członkowskich przedstawiane Komisji
	55. Udział w inicjatywach w ramach środowiska związanego z narkotykami, które mają na celu ograniczenie ubóstwa, konfliktów i podatności, poprzez wspieranie legalnych, trwałych i zrównoważonych źródeł utrzymania	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja	Liczba wspieranych inicjatyw Wpływ wspieranych inicjatyw na zrównoważenie systemów legalnych źródeł utrzymania: — zwiększenie bezpieczeństwa zaopatrzenia w żywność oraz generacji dochodów dla ubogich — poprawa dostępu osób ubogich do infrastruktury socjalnej i produkcyjnej Liczba ocenionych projektów, które przyniosły pozytywne skutki	Inicjatywy Sprawozdania państw członkowskich przedstawiane Komisji Wewnętrzny system monitorowania i oceny projektów i programów oraz sprawozdania Badania podstawowe realizowane przez WHO, WFP, FAO

18. Wzmocnienie koordynacji UE w kontekście wielostronnym oraz propagowanie zintegrowanego i wyważonego podejścia	56. Zagwarantowanie lepszej koordynacji i ciągłości działań przedstawicieli HDG i państw członkowskich w Komisji Narodów Zjednoczonych ds. Środków Odurzających (CND), w tym przez odpowiednie dzielenie się zadaniami przez państwa członkowskie na podstawie inicjatywy prezydencji	2009	Rada Prezydencja Państwa członkowskie	Wzmocniona koordynacja między przedstawicielstwami w Wiedniu a HDG	Ocena postępów przygotowana przez Komisję
	57. Przygotowanie, koordynacja i przyjmowanie wspólnych stanowisk UE i wspólnych rezolucji na forum CND	W trakcie realizacji	Prezydencja Państwa członkowskie Komisja Rada	Liczba wspólnych rezolucji UE Wspólne stanowiska UE wspierane przez inne regiony	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Wskaźnik konwergencji (9099/05 CORDROGUE 27)
	58. Przedstawienie stanowiska UE na obradach wysokiego szczebla 52. sesji CND w sprawie oceny specjalnej sesji Organizacji Narodów Zjednoczonych poświęconej narkotykom w 1998 r. (UNGASS) ⁽¹⁰⁾ i działań następczych, odzwierciedlającego podstawowe zasady polityki antynarkotykowej UE	2009	Rada Państwa członkowskie Komisja	Włączenie stanowiska UE do deklaracji politycznej ONZ	Ocena postępów przygotowana przez Komisję
	59. Koordynacja działań z innymi podmiotami lub programami międzynarodowymi, w szczególności UNODC, Grupą Pompidou, WHO, UNAIDS, WCO i Interpolem	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja	Systematyczne wzajemne informowanie się o działaniach prowadzonych na odpowiednich forach, w szczególności na posiedzeniach HDG Wzmocniona koordynacja	Ocena postępów przygotowana przez Komisję
19. Wspieranie państw kandydujących i państw uczestniczących w procesie stabilizacji i stowarzyszenia	60. Udzielanie tym krajom koniecznej pomocy technicznej i innego wsparcia w celu zapoznania ich z dorobkiem wspólnotowym w dziedzinie narkotyków, a także pomocy w realizacji wymaganych działań, w tym działań przyjętych w planie działania w zakresie narkotyków we współpracy z Bałkanami Zachodnimi ⁽¹¹⁾	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja Rada EMCDDA Europol	Coraz większa zgodność ustawodawstwa tych krajów z dorobkiem prawnym UE Liczba i jakość zakończonych projektów Zaawansowany dialog i współpraca z odpowiednimi agencjami UE Poziom wdrożenia planu działania	Ocena postępów przygotowana przez Komisję Sprawozdania krajowe

20. Lepsza współpraca z krajami uczestniczącymi w europejskiej polityce sąsiedztwa	61. Głębszy dialog w sprawie narkotyków z krajami uczestniczącymi w europejskiej polityce sąsiedztwa w kontekście dwustronnym i regionalnym, a szczególnie w ramach istniejących podkomitetów	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie Komisja	Faktyczne wyniki dialogu	Ocena postępów przygotowana przez Komisję
	62. Zachęcanie tych krajów do wykorzystywania Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa do wdrażania sekcji poświęconych narkotykom zawartych w planach działania europejskiej polityki sąsiedztwa	W trakcie realizacji	Komisja	Liczba projektów związanych z narkotykami wdrożonych w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa	Ocena postępów przygotowana przez Komisję

V. INFORMACJE, BADANIA I OCENA

Priorytet: poprawa zrozumienia wszystkich aspektów zjawiska zażywania narkotyków w celu rozszerzenia podstawowej wiedzy służącej kształtowaniu polityki publicznej i podnoszenia świadomości wśród obywateli na temat społecznych i zdrowotnych skutków zażywania narkotyków oraz prowadzenie badań naukowych

Cel	Działanie	Harmonogram	Strona odpowiedzialna	Wskaźnik	Narzędzia oceny
21. Rozszerzenie podstawowej wiedzy o narkotykach przez promowanie badań naukowych	63. Rada i Komisja: — określenie przyszłych priorytetów badawczych UE w dziedzinie nielegalnych narkotyków oraz mechanizmów potrzebnych do zdobycia nowej wiedzy, — opracowanie nowych koncepcji i technologii, — wzmocnienie zdolności badawcze przez opracowanie i skoncentrowanie kierunków strategicznych oraz podejmowanie kroków do zacieśnienia współpracy w UE	2009	Państwa członkowskie Komisja EMCDDA Rada	Ustalenie priorytetów badawczych Określenie i utworzenie mechanizmów	Wniosek Komisji w sprawie badań naukowych w UE Konkluzje Rady
22. Zapewnienie wymiany dokładnych i mających znaczenie dla prowadzonej polityki informacji o nielegalnych narkotykach	64. Dalsze zapewnianie przez państwa członkowskie odpowiednich zasobów krajowym punktom kontaktowym Reitox ⁽¹²⁾ w związku z wypełnianiem zobowiązań oraz spełnianiem norm jakości wynikających z członkostwa w EMCDDA. Krajowe punkty kontaktowe uczestniczą w EMCDDA na podstawie umów rocznych i przy odpowiednim wsparciu ze strony EMCDDA.	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie EMCDDA	Państwa członkowskie Wymiana danych wymaganych do celów monitorowania i oceny Poziom finansowania Reitox i przekazywanie innych zasobów zgodnie z zapotrzebowaniem Współpraca krajowych punktów kontaktowych zgodnie z ustalonymi standardami	Sprawozdanie roczne EMCDDA w sprawie potencjału krajowych punktów kontaktowych (NFP) Sprawozdania krajowe Reitox

23. Dalsze opracowywanie instrumentów do monitorowania sytuacji w zakresie narkotyków i skuteczności podejmowanych działań	65. Dalsze usprawnianie i pełne wdrożenie pięciu najważniejszych wskaźników epidemiologicznych EMCDDA oraz opracowanie nowych wskaźników i działań służących ograniczaniu popytu na narkotyki	2012	Państwa członkowskie EMCDDA Komisja	Większa zgodność państw członkowskich z kryteriami wdrożenia najważniejszych wskaźników Poprawa wskaźników zapotrzebowania na leczenie i wskaźników ⁽¹³⁾ narkomanii Wskaźniki/działania dotyczące rehabilitacji i reintegracji Działania w zakresie zmniejszenia popytu na narkotyki Liczba państw członkowskich, które w pełni wdrożyły wskaźnik zapotrzebowania na leczenie	Sprawozdanie EMCDDA na temat zgodności Dokument służb Komisji na temat danych dotyczących narkotyków
	66. Przeprowadzenie studium naukowego w celu oceny wykorzystania Internetu jako narzędzia w związku z nielegalnym handlem narkotykami oraz zbadanie, jakie środki mogą być skuteczne dla przeciwdziałania temu zjawisku	2010	Państwa członkowskie Komisja	Wyniki studium naukowego	Sprawozdanie Komisji dotyczące studium
	67. Opracowanie głównych wskaźników gromadzenia danych mających znaczenie dla prowadzonej polityki, dotyczących przestępstw związanych z narkotykami, nielegalnych upraw, rynku nielegalnych narkotyków i egzekwowania prawa oraz opracowanie strategii ich gromadzenia	W trakcie realizacji	Komisja EMCDDA Europol Państwa członkowskie	Określenie wskaźników Opracowanie strategii wdrażania	Dokument służb Komisji na temat danych dotyczących narkotyków
	68. Opracowanie instrumentów analitycznych w celu lepszej oceny skuteczności i wpływu polityki antynarkotykowej (np. przykładowe narzędzia oceny, wskaźniki skuteczności polityki, analiza wydatków publicznych itp.)	2010	Komisja EMCDDA Państwa członkowskie	Opracowanie instrumentów analitycznych Precyzyjniejsza analiza sytuacji w zakresie narkotyków	Badania Komisji EMCDDA
	69. Ocena funkcjonowania decyzji Rady 2005/387/WSiSW w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych oraz w razie konieczności zmiana tej decyzji	2010	Komisja Rada EMCDDA Europol EMEA	Przeprowadzenie oceny Ewentualnie zaproponowanie zmian	Sprawozdanie z oceny

24. Zapewnienie stałej oceny prowadzonej polityki antynarkotykowej	70. Systematyczne lub bieżące ocenianie i dopracowywanie przez państwa członkowskie krajowych strategii antynarkotykowych	W trakcie realizacji	Państwa członkowskie	Liczba państw, które oceniły swoje polityki antynarkotykowe	Opublikowane sprawozdania z oceny państw członkowskich
	71. Przedstawianie Radzie i Parlamentowi Europejskiemu corocznego sprawozdania z postępów we wdrażaniu planu działania oraz (stosownie do potrzeb) przedstawianie dostosowanych/poprawionych wskaźników i mechanizmów sprawozdawczych służących monitorowaniu i ocenie	Corocznie	Komisja EMCDDA Europol Państwa członkowskie Rada	Przedłożenie rocznego przeglądu postępu prac Dostępność odpowiednich wskaźników	Ocena postępów przygotowana przez Komisję
	72. Przeprowadzenie zewnętrznej niezależnej oceny wdrażania strategii antynarkotykowej UE na lata 2005–2012 oraz planu działania w zakresie narkotyków na lata 2009–2012, przy czym działania następcze powinny być poprzedzone okresem refleksji	2012	Komisja Rada Państwa członkowskie	Ocena osiągnięć w ramach poszczególnych działań Znany jest wpływ na ogólną sytuację w zakresie narkotyków	Opublikowane sprawozdania z oceny zewnętrznej

⁽¹⁾ Grupy robocze Rady obejmują: grupy robocze ds. policji i cel, Multidyscyplinarną Grupę ds. Przestępczości Zorganizowanej, Grupę Roboczą ds. Zdrowia Publicznego, Grupę Roboczą ds. Działań Zewnętrznych oraz Grupę Roboczą ds. Gospodarczych.

⁽²⁾ Działanie to opiera się na zaleceniu Rady (2003/488/WE) w sprawie zapobiegania występowaniu i ograniczania szkód zdrowotnych związanych z uzależnieniem od narkotyków.

⁽³⁾ Europejskie Kolegium Policyjne; decyzja Rady 2005/681/WSiSW.

⁽⁴⁾ W tym likwidacja nielegalnych laboratoriów produkujących narkotyki.

⁽⁵⁾ Projekt Synergii obejmuje plik roboczy do celów analizy (AWF), prowadzony przez Europol system porównawczy nielegalnych laboratoriów (EILCS) oraz Ecstasy Logo System, który to został włączony do ogólnego systemu przechwytywania narkotyków syntetycznych prowadzonego przez Europol (ESDSS).

⁽⁶⁾ 12353/02 CORDROGUE 78 CODRO 1 NIS 107.

⁽⁷⁾ 7163/1/99 REV 1 CORDROGUE 19 CODRO 2; Deklaracja z Port of Spain — 10451/07 CORDROGUE 34 COLAT 9 AMLAT 54.

⁽⁸⁾ 5062/2/03 REV 2 CORDROGUE 3 COWEB 76 + COR 1.

⁽⁹⁾ Dok. 13501/1/08 REV 1 CORDROGUE 71 UD 172, załącznik III.

⁽¹⁰⁾ Deklaracja polityczna (rezolucja S-20/2, załącznik) dwudziestej sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

⁽¹¹⁾ Dok. 5062/2/03 REV 2 CORDROGUE 3 COWEB 76 + COR 1.

⁽¹²⁾ Europejska Sieć Informacji o Narkotykach i Narkomanii.

⁽¹³⁾ Wskaźnik EMCDDA powinien być zgodny z międzynarodowymi standardami w dziedzinie zdrowia publicznego (takimi jak intensywność korzystania z narkotyków oraz konsekwencje dla zdrowia), w tym z klasyfikacją międzynarodową (DSM-V/ ICD-10).

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

19 grudnia 2008 r.

(2008/C 326/10)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany			Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański		1,3940			TRY	Lir turecki		2,1190		
JPY	Jen		124,74			AUD	Dolar australijski		2,0470		
DKK	Korona duńska		7,4498			CAD	Dolar kanadyjski		1,7100		
GBP	Funt szterling		0,92870			HKD	Dolar hong kong		10,8035		
SEK	Korona szwedzka		10,8585			NZD	Dolar nowozelandzki		2,4309		
CHF	Frank szwajcarski		1,5448			SGD	Dolar singapurski		2,0329		
ISK	Korona islandzka					KRW	Won		1 832,90		
NOK	Korona norweska		9,8335			ZAR	Rand		13,6085		
BGN	Lew		1,9558			CNY	Juan renminbi		9,5440		
CZK	Korona czeska		26,335			HRK	Kuna chorwacka		7,2372		
EEK	Korona estońska		15,6466			IDR	Rupia indonezyjska		15 438,55		
HUF	Forint węgierski		265,84			MYR	Ringgit malezyjski		4,8379		
LTL	Lit litewski		3,4528			PHP	Peso filipińskie		65,380		
LVL	Łat łotewski		0,7081			RUB	Rubel rosyjski		38,9660		
PLN	Złoty polski		4,0825			THB	Bat tajlandzki		48,093		
RON	Lej rumuński		3,9313			BRL	Real		3,3024		
SKK	Korona słowacka		30,230			MXN	Peso meksykańskie		18,3241		

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

EUROPEJSKI RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Roczne sprawozdanie za 2007 rok

(2008/C 326/11)

Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich złożył Parlamentowi Europejskiemu roczne sprawozdanie z ogółu swojej działalności w 2007 roku, zgodnie z art. 195 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 3 ust. 8 decyzji Parlamentu Europejskiego w sprawie postanowień i ogólnych warunków wykonywania zadań przez Rzecznika Praw Obywatelskich.

Roczne sprawozdanie oraz wersja skrócona zawierająca wyłącznie podsumowanie i dane statystyczne jest dostępna w dwudziestu trzech językach urzędowych na stronie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich:

<http://www.ombudsman.europa.eu>

W sprawie bezpłatnego otrzymania papierowych wersji tych dokumentów można zwrócić się do Sekretariatu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich:

1, Avenue du Président Robert Schuman

CS 30403

F-67001 Strasbourg Cedex

Telephone (33-3) 88 17 23 13

Fax (33-3) 88 17 90 62

E-mail: eo@ombudsman.europa.eu

Przepisy wykonawcze

(2008/C 326/12)

Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich znowelizował przepisy wykonawcze obowiązujące od 1 stycznia 2003 r. z ostatnio wprowadzonymi zmianami w dniu 5 kwietnia 2004 r. Nowelizacja odzwierciedla zmiany dokonane przez Parlament w statucie Rzecznika ⁽¹⁾ i wprowadza inne zmiany na podstawie doświadczenia gromadzonego od 2004 r. Zmiany obowiązują od dnia 1 stycznia 2009 r.

Przepisy wykonawcze znajdują się na stronie internetowej Rzecznika pod adresem:

<http://www.ombudsman.europa.eu>

Wersje papierowe można bezpłatnie uzyskać w biurze Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich pod adresem:

1, Avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F-67001 Strasbourg Cedex
Telephone (33-3) 88 17 23 13
Fax (33-3) 88 17 90 62
E-mail: eo@ombudsman.europa.eu

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/587/WE, Euratom z dnia 18 czerwca 2008 r. zmieniająca decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich, Dz.U. L 189, 17.7.2008, s. 25.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.